

**Κανὼν Παρακλητικὸς
εἰς τὸν Ὅσιον**

**καὶ Θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν
Νεόφυτον τὸν Ἐγκλειστον,
τὸν ἐν Κύπρῳ διαλάμπαντα.**

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ
τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:**

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς αἰδίου εὐφροσύνης μετέχων, ὥσπερ θεράπων τῆς
Ἁγίας Τριάδος, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνος Νεόφυτε,
πρέσβευε δεόμεθα, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, πάσης ἡμᾶς ρύε-
σθαι, συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἱλα-
σμόν, τοῖς ἀδιστάκτῳ, ψυχῇ προσιούσί σοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς
ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν
ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δού-
λους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

**Ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
«Σκέπε Νεόφυτε σοὺς ἱκέτας. Γερασίου».**

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδοῦσας.

Στενούμενος πάθεσι χαλεποῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ κραυγάζω σοι ἐκ ψυχῆς, Νεόφυτε Πάτερ θεοφόρε, τῆς ἐπελθούσης με θλίψεως λύτρωσαι.

Κακίας με πάσης τοῦ δυσμενοῦς, ἀπάλλαξον Πάτερ, τῇ πρεσβείᾳ σου πρὸς Χριστόν, καὶ ἤρεμον βίον μοι παράσχου, οἷα θερμός μου προστάτης Νεόφυτε.

Εν πάσῃ ἀνάγκῃ καὶ συμφορᾷ, πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ εὐρίσκω ἀναψυχὴν, Νεόφυτε Πάτερ θεοφόρε, καὶ χαριστήριον ὕμνον προσάδω σοι.

Θεοτοκίον.

Πηγὴ εὐσπλαγχνίας τῆς θεϊκῆς, Πανύμνητε Κόρη, ξηρανθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν, πολλαῖς ἁμαρτίαις δυσωπῶ σε, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν κατάρδευσον.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εν τῇ σῇ προστασίᾳ, διὰ παντὸς σπεύδοντες πάσης ἐπηρείας καὶ βλάβης, ἀπαλλαττόμεθα, τοῦ πολεμήτορος, οὗ τῆς κακίας ἀτρώτους, φύλαττε Νεόφυτε, ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Νοσημάτων παντοίων, καὶ πειρασμῶν Ἁγίε, καὶ δυσχερειῶν τῶν ἐν βίῳ, ταῖς ἱκεσίαις σου, ρύου δεόμεθα, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, τῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ σὲ γεραίροντας.

Εν ἀσκήσει ἐκλάμψας, ὥς φωταυγῆς ἥλιος, λύσον τῶν παθῶν μου τὸν ζόφον, Πάτερ Νεόφυτε, ταῖς φωτοφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην πρεσβείαις, καὶ τῆς μετανοίας με, φωτὶ καταύγασον.

Θεοτοκίον.

Οπερίδοξος θρόνος, καὶ χρυσαυγῆς Ἀχραντε, τοῦ Παμβασίλεως τῆς δόξης, καὶ Παντοκράτορος, ἔγειρον δέομαι, ἐκ τοῦ

δυθοῦ τῶν παθῶν με, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, αἵτει καὶ σῶσόν με.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Νεόφυτε θεοφόρε, τῶν ἐν
βίῳ πολυειδῶν περιστάσεων, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θεϊαν
σου προστασίαν.

Ἐπίδλεψον ἐν εὐμενείᾳ.....

Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

ᾠχος β΄. Πρεσβεία θερμῇ.

Τρεσβείαν τὴν σὴν, ὥς ὀχυρὸν προπύργιον, καὶ σκέπην
στερρὰν, κατέχοντες Νεόφυτε, ἀπάσας ἐκκρουόμεθα, τὰς
ὁρμὰς καθ' ἡμῶν τοῦ ἀλάστορος· ἀλλὰ μὴ παύσῃ Χριστὸν δυ-
σωπεῖν, διδόναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἵτησαι, καὶ παραπτωμάτων Πάτερ συγχώρη-
σιν, τοῖς προστρέχουσι Νεόφυτε, τῇ συμπαθεστάτῃ προστα-
σίᾳ σου.

Υπελθὼν τῆς ἀσκήσεως, Πάτερ τὸν ἀγῶνα στερεῶ φρονήμα-
τι, βοηθὸς καὶ θεῖος ἔφορος, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῖν δίδο-
σαι.

Τὴν ἁγίαν Ἐγκλείστραν σου, σκέπε τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ
Ὅσοι, καυχωμένην τῇ σῇ χάριτι, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας μα-
καρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Εκ τῆς μήτρας σου ἔλαμψε, τῆς δικαιοσύνης Κόρη ὁ Ὅμιλος,
καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισε, τῆς θεογνωσίας ταῖς ἐλλάμψε-
σιν.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Εντριψον σοφέ, τῇ ἰσχύϊ τῆς πρεσβείας σου, τὸν μαινόμενον
Βελίαρ καθ' ἡμῶν, καὶ εἰρήνην ἡμῖν αἵτει ἀστασίαστον.

 Ὁρμος γαληνός, τοῖς ἐν βίῳ θαλαττεύουσιν, ἡ πρεσβεία σου γενέσθω ἀληθῶς, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου Νεόφυτε.

Υψωσον ἡμᾶς, ἐκ βυθοῦ παθῶν καὶ θλίψεων, ἐπὶ πέτραν προσταγμάτων θεϊκῶν, σωτηρίαν ὡς ἂν εὕρωμεν Νεόφυτε.

Θεοτοκίον.

Γάρκα προσλαβὼν, ἐξ αἱμάτων σου ὁ ἄσαρκος, Θεὸς Λόγος Θεοτόκε ἀληθῶς, τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἐδώρήσατο.

Ῥδὴ στί. Τὴν δέησιν.

Ἰάτρευσον, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος, καὶ τοῦ σώματος τὰ πάθη παμμάκαρ, τῇ δεδομένη σοι χάριτι θείᾳ, πνευματοφόρε Νεόφυτε Ὅσιε, καὶ ἀποδίωξον μακρὰν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν παμβέδηλον δράκοντα.

Κυμάτων, τῶν νοουμένων τὸν σάλον, ἀπειλούντων μοι ἀπώλειαν Πάτερ, κόπασον θᾶπτον τῇ σῇ ἀντιλήψει, καὶ πρὸς λιμένα με θεῖον κυβέρνησον, τῶν θελημάτων τοῦ Θεοῦ, θεοφόρε Νεόφυτε Ὅσιε.

Ἐκβλύζει, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, ἡ ἁγία σου σορὸς ἐν Ἐγκλείστρᾳ· ὅθεν οἱ ταύτῃ πιστῶς προσιόντες, πάσης λυτροῦνται ταχέως κακώσεως, Νεόφυτε Πάτερ σοφέ, καὶ ὡς θεῖον προστάτην ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Υὸν πάντων, Δημιουργὸν καὶ Δεσπότην, σωματώσασα ἀτρέπτως Παρθένε, σωματικῶν ἡμᾶς λύτρωσαι πόνων, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων καὶ θλίψεων, καὶ καθοδήγησον ἡμᾶς, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβεΐαις Νεόφυτε θεοφῶρε, τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν περιστάσεων, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θείαν σου προστασίαν.

Διψάτε, ἢ διὰ λόγου....

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

ᾠχος 6'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις.

Εν τῇ Ἐγκλείστρᾳ διώσας ὡς Ἄγγελος, ἀγγελικῶν χαρισμάτων ἡξίωσαι, καὶ πᾶσι παρέχεις τὰ πρόσφορα, τοῖς προσιοῦσι τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου· διό σε ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον....

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Προσόμοιον. ᾠχος πλ. 6'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Βίον τὸν ἰσαγγελον, ἐν τῇ Ἐγκλείστρᾳ ἀνύσας, δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, Ὅσιε Νεόφυτε πλήρης γέγονας, καὶ πληροῖς πάντοτε, ἡμῶν τὰς δεήσεις· διὰ τοῦτο σοῦ δεόμεθα· ῥύου ἕκασοτε, πάσης συμφορᾶς καὶ κακώσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας, ἄφεισιν πταισμάτων,

αἰτούμενος ἡμῖν καὶ φωτισμόν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, καὶ ζωὴν ἡσύχιον.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δσθενοῦσι τὴν ρῶσιν, καὶ τοῖς πάσχουσιν αἶτει Πάτερ τὴν ἴασιν, καὶ λύτρωσαι κινδύνων, καὶ πάσης καχεξίας, τοὺς δοῶντας Νεόφυτε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐ σοφὸν κυβερνήτην, πρὸς ὁδὸν σωτηρίας ἔχοντες Ὅσιε, δοῶμεν ἐκ καρδίας· ὁδήγει ἀοράτως, πρὸς ζωῆς καθαρότητα, Νεόφυτε ἱερέ, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Γεωργεῖν ἡμῖν δίδου, τοῦ Κυρίου τὸν φόβον ἰσχὺν Νεόφυτε, ὥς ἂν εὐαρεστοῦντες, Χριστῷ ἐν ἀληθείᾳ, ὁμοφώνως κραυγάζωμεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εκ πικρᾶς συνηθείας, καὶ ροπῆς πρὸς τὰ χεῖρω ρῦσαί με Δέσποινα, καὶ ἴθυνον τὸν νοῦν μου, πρὸς γνῶσιν μετανοίας, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· χαῖρε Παρθένε Ἀγνή, δροτῶν ἡ σωτηρία.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Πεῖθροισ παμμάκαρ, τῶν πρεσβειῶν σου τὴν φλόγα, ἐναπόσδεσον παθῶν τῶν τῆς ψυχῆς μου, ὥς θεῖός μου προστάτης, Νεόφυτε θεόφρον.

Δνωθεν Πάτερ, ἴδε τοὺς πίστει ἐστῶτας, τῇ Εἰκόνι σου Νεόφυτε τῇ θεῖᾳ, καὶ παρὰσχου τούτοις, ἃ εὐλαβῶς αἰτοῦσι.

Εκέπε καὶ φρούρει, σὺν τῇ Πατρίδι σου Πάτερ, τὴν Ἐγκλείστραν σου ἐκ πάσης ἐπηρείας, τὴν ἀνακειμένην, τῇ θεῖᾳ σου πρεσβείᾳ.

Θεοτοκίον.

Ιασαι Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, καὶ παράσχου μοι μετάνοιαν γνησίαν, ἵνα σὲ δοξάζω, Ὑπερδεδοξαμένη.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μονὰς τὰς οὐρανίους, κατοικῶν παμμάκαρ, δέχου ἡμῶν τὰς δεήσεις Νεόφυτε καὶ τὰ αἰτήματα πάντων πλήρου δέομεθα.

Ο μέγας τῶν Κυπρίων, ἀρωγὸς καὶ ρύστης, καὶ πρεσβευτὴς πρὸς Θεὸν ἐτοιμότατος, Πάτερ Νεόφυτε σκέπε ἡμᾶς ἐκαστοτε.

Υπέρτερον τὸν νοῦν μου, δεῖξον θεοφόρε, χαμαιπετοῦς προσπαθείας Νεόφυτε, καὶ ἐν παντί μου προῖστασο τοῦ ὑμνοῦντός σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν σε Παρθένε, καὶ δοξολογοῦμεν, τὸν ἀκατάληπτον τόκον σου κράζοντες· χαῖρε ἡμῶν προστασία καὶ καταφύγιον.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Λευκάρων γόνος σεπτός, καὶ τῆς Κύπρου πάσης, λαμπαδοῦχος ὁ φαεινός· χαίροις τῆς Ἑγκλείστρας, ὁ μέγας ἑωσφόρος, Νεόφυτε παμμάκαρ, ἀξιοθαύμαστε.

Χαίρων ἐκ νεότητος τῷ Χριστῷ, Πάτερ ἀνετέθης, καταλείψας τὰ γεηρά, καὶ ὁσίοις πόνοις, αὐτῷ εὐαρεστήσας, Νεόφυτε τῆς ἄνω, δόξης ἡξίωσαι.

Πόθῳ τετρωμένος τῷ θεϊκῷ, σαυτὸν ἐν σπηλαίῳ, περιέκλεισας ἀληθῶς, ὅπερ καὶ Ἑγκλείστραν, Νεόφυτε καλέσας, δοχεῖον ἀνεδείχθης, τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Ολβον ὡς θεόσδοτον καὶ σεπτόν, τὴν τῶν σῶν λειψάνων, κεκτημένη θείαν σορόν, Πάτερ ἡ Ἐγκλείστρα, πληροῦται εὐφροσύνης, Νεόφυτε καὶ σπεύδει τῇ προστασίᾳ σου.

Οργανον τοῦ Πνεύματος μυστικόν, Νεόφυτε ὦφθης, καὶ ἀνέδλυσας θησαυρόν, θείων διδαγμάτων, δι' ὧν ἡμᾶς παιδεύεις, πρὸς τρίδους σωτηρίας, ὡς ἐνθεώτατος.

Πάσης ἐπηρείας τοῦ δυσμενοῦς, φύλαττε ἀτρώτους, ἀντιλήψει σου τῇ θερμῇ, Νεόφυτε Πάτερ, τοὺς σὲ ὑμολογοῦντας, καὶ αἰτεῖ ἡμῖν πᾶσι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἕξις.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, τῇ σῇ προστασίᾳ καὶ σκέπῃ, Πάτερ Νεόφυτε, πάσης ἀπολύτρωσαι ὀργῆς καὶ θλίψεως, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, αἰτεῖ ἡμῖν πᾶσι, καὶ πάσης στενώσεως τὴν ἀπολύτρωσιν· σὺ γὰρ ἀρωγὸς ἡμῶν πέλεις, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν θερμὸς πρέσβυς, ὃν τῇ σῇ ἀσκήσει ἐθεράπευσας.

Δίστιχον.

**Δέχου τὴν ἰκέσιον φωνὴν ὦ Πάτερ
Ἦν σοι ὁ Γεράσιμος νῦν ἀναπέμπει.**